

Droeve zeilen

Bijdrage van Martin van Doornik
woensdag, 21 november 2018

Zondag 18 november j.l. was er op de Entreprise in Kolham een groot probleem met alle zeilen: ze hingen alle vier scheef, alsof een of andere grappenmaker de linker bovenhoektouwen slapper heeft gemaakt. Op de vorige keren dat er gedraaid werd, zagen de zeilen er nog goed uit. Ik ben al 35 jaar molenaar, maar zoiets heb ik nog nooit meegemaakt en geen idee wat de oorzaak was. Molenzeilen horen mooi glad te hangen als een vliegtuigpropeller.

Om het ingewikkelde werken met een valbeveiligingstuig uit te sparen, werd er voorgesteld om de zwichtlijnen wat losjes te maken en vanuit het geopende rechter stormluik het linkerbovenhoektouw strakker aan te trekken. De litsen langs de kikkers en de beide onderhoektouwen bleven op hun plaats. Maar het st rm-mantje tegen de keerstijl als sta-in-de-weg was nogal onhandig en werken aan de onderkant van de liggende roede leek bovendien minder aangenaam. Daarom werd het zeil 180 graden naar boven gedraaid. Door het eigen gewicht van de zeilen hingen ze dan vanzelf glad. Zoiets wanneer een broekspijp zichzelf over je heen valt.

Vanuit een geopend linker stormluik heeft Vincent de bovenhoektouwen via een ring of zeilarm op de horizontale roede strakker vastgeknoopt. Dan de zwichtlijnen weer strak vastgebonden, nadat het zeil boven de stelling hing. Er werd ook nog een paar keer gecorrigeerd. Und so weiter. Een uurtje later zagen alle zeilen er weer ordelijk uit.

Ik heb, gezien mijn lichamelijke conditie met twee operaties in het ziekenhuis achter de rug, zelf niet veel verricht. Wel lichte werkzaamheden zoals de vang bedienen, de hekken op de stelling neergezet, zwichtlijnen knopen. Ik ben niet hoger dan de stellingzolder geweest. Het ging om leuk gezelschap met Bert en Vincent en de zon scheen ook prachtig. â t Deed me wel goed.